

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

z 12. apríla 2018 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Daž z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Ťlánky 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 – Zásada dažovej neutrality – Právo na odpožitanie DPH – Lehota stanovená vnútroštátnymi právnymi predpismi pre vznik tohto práva – Odpožitanie dodatožne vymeranej DPH zaplatenej štátu, ktorá bola predmetom dokladov opravujúcich pôvodné faktúry na základe dodatožného platobného výmeru – Dež, od ktorého zažina plynúť lehota“

Vo veci C-8/17,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa Ťlánku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Supremo Tribunal de Justiça (Najvyšší súd, Portugalsko) z 2. januára 2017 a doružený Súdnemu dvoru 9. januára 2017, ktorý súvisí s konaním:

Biosafe – Indústria de Reciclagens SA

proti

Flexipiso – Pavimentos SA,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory A. Rosas, sudcovia C. Toader a E. Jarašinas (spravodajca),

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zretežom na písomnú žasž konania,

so zretežom na pripomienky, ktoré predložili:

– Biosafe – Indústria de Reciclagens SA, v zastúpení: M. Torres a A. G. Schwalbach, advogados,

– portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo a R. Campos Laires, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: L. Lozano Palacios a M. Afonso, splnomocnení zástupcovia,

po vypožití návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 30. novembra 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na zažatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu Ťlánkov 63, 167, 168, 178 až 180,

182 a 219 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1, ďalej len „smernica o DPH“), ako aj zásady daňovej neutrality.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Biosafe – Indústria de Reciclagens SA (ďalej len „Biosafe“) na jednej strane a Flexipiso – Pavimentos SA (ďalej len „Flexipiso“) na druhej strane, ktorý sa týka toho, že spoločnosť Flexipiso odmietla vrátiť spoločnosti Biosafe dodatočne vymieranú daň z pridanej hodnoty (DPH), ktorú táto spoločnosť zaplatila v nadväznosti na dodatočný platobný výmer.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 63 smernice o DPH stanovuje:

„Zdaniteľná udalosť nastáva a daňová povinnosť vzniká dodaním tovaru alebo poskytnutím služby.“

4 Hlava X tejto smernice týkajúca sa odpočítania dane obsahuje kapitolu 1 s názvom „Vznik a rozsah pôsobnosti práva na odpočítanie dane“, ktorá obsahuje články 167 až 172. Tento článok 167 stanovuje:

„Právo odpočítať daň vzniká vtedy, keď vzniká daňová povinnosť v súvislosti s daňou, ktorá je odpočítateľná.“

5 Článok 168 uvedenej smernice stanovuje:

„Pokiaľ ide o tovar a služby, ktoré sú použité na účely zdaniteľných transakcií zdaniteľnej osoby, táto má právo v členskom štáte, v ktorom uskutočňuje tieto transakcie, odpočítať z výšky DPH, ktorú je povinná zaplatiť, tieto sumy:

a) DPH splatnú alebo zaplatenú v tomto členskom štáte za tovar, ktorý jej bol alebo bude dodaný, a za služby, ktoré jej boli alebo budú poskytnuté, inou zdaniteľnou osobou;

...“

6 V kapitole 4 uvedenej hlavy X, nazvanej „Pravidlá upravujúce uplatnenie práva na odpočítanie dane“, sa nachádzajú články 178 až 183 smernice o DPH. Podľa znenia článku 178 tejto smernice:

„Zdaniteľná osoba musí spĺňať tieto podmienky, aby si mohla uplatniť právo na odpočítanie dane:

a) na odpočítanie dane uvedené v článku 168 písm. a), týkajúce sa dodania tovaru a poskytovania služieb, musí mať faktúru vyhotovenú v súlade s článkami 220 až 236 a článkami 238, 239 a 240;

...“

7 Článok 179 tej istej smernice stanovuje:

„Zdaniteľná osoba vykoná odpočítanie dane tak, že z celkovej výšky dane splatnej za príslušné zdaťovacie obdobie odpočíta celkovú výšku DPH za to isté zdaťovacie obdobie, v ktorom právo na odpočítanie dane vzniklo a ktoré sa vykonáva podľa článku 178.

...“

8 Článok 180 uvedenej smernice stanovuje:

„Členské štáty môžu opraviť zdaniteľnú osobu vykonať odpočítanie dane, ktoré nevykonala v súlade s článkami 178 a 179.“

9 Podľa článku 182 uvedenej smernice „členské štáty určia podmienky a pravidlá pre vykonávanie článkov 180 a 181“.

10 Článok 219 smernice o DPH znie takto:

„Za faktúru sa považuje každý doklad alebo oznámenie, ktoré mení pôvodnú faktúru a osobitne a jednoznačne sa na ňu vzťahuje.“

Portugalské právo

11 Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (zákon o dani z pridanej hodnoty) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „CIVA“) stanovuje vo svojom článku 7 s názvom „Zdaniteľné plnenia a vznik daňovej povinnosti“:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté nasledujúce odseky, daňová povinnosť vzniká a zdaniteľná udalosť nastáva:

a) v prípade dodania tovaru v okamihu, keď sa tovar odovzdá odberateľovi.

...“

12 Článok 8 tohto zákona znie:

„1. Bez toho, aby bol dotknutý predchádzajúci článok, pokiaľ dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb zakladá povinnosť vystaviť faktúru alebo rovnocenný doklad v súlade s článkom 29, daňová povinnosť vzniká:

a) ak sa dodrží lehota stanovená na vystavenie faktúry alebo rovnocenného dokladu, v okamihu ich vystavenia.

...“

13 Článok 19 CIVA s názvom „Právo na odpočítanie dane“ v odseku 2 stanovuje:

„Právo na odpočítanie dane vzniká len vtedy, pokiaľ sa daň uvedie v nasledujúcich dokladoch vystavených na meno zdaniteľnej osoby, ktoré má táto osoba k dispozícii:

a) vo faktúrach a rovnocenných dokladoch vystavených v súlade so zákonom.

...“

14 Podľa článku 22 ods. 1 CIVA:

„Právo na odpočítanie dane vzniká vtedy, keď vzniká daňová povinnosť v súvislosti s daňou, ktorá je odpočítateľná, v súlade s článkami 7 a 8, pričom od celkovej sumy dane splatnej za zdaniteľné transakcie zdaniteľnej osoby počas zdaňovacieho obdobia sa odpočíta suma odpočítateľnej dane splatnej za to isté obdobie.“

15 Článok 29 ods. 7 CIVA stanovuje:

„Faktúra alebo rovnocenný doklad sa musí vystaviť aj vtedy, keď sa základ dane týkajúci sa transakcie alebo príslušná daň z akéhokoľvek dôvodu zmenili, vrátane pochybenia.“

16 Článok 36 ods. 1 CIVA stanovuje, že faktúry alebo rovnocenné doklady, ktoré sú uvedené v článku 29, sa musia vystaviť najneskôr v piaty pracovný deň, ktorý nasleduje po dni, v ktorom vznikne daňová povinnosť v zmysle článku 7 tohto zákona. V prípade platieb týkajúcich sa dodania tovaru alebo poskytnutia služieb, ktoré sa ešte neuskutočnili, sa však dátum vystavenia príslušného dokladu vždy zhoduje s dátumom prijatia danej čiastky.

17 Podľa článku 37 ods. 1 CIVA:

„Suma zaplatenej dane sa musí pripočítať k hodnote uvedenej vo faktúre alebo v rovnocennom doklade na účely jej výberu od odberateľa tovaru alebo príjemcov služieb.“

18 Článok 79 ods. 1 CIVA stanovuje:

„Odberateľ tovaru alebo príjemca služieb podliehajúcich dani, ktorý je zdaniteľnou osobou v zmysle článku 2 ods. 1 písm. a), koná ako zdaniteľná osoba a nie je oslobodený od dane, spolu s dodávateľom spoločne a nerozdielne zodpovedá za zaplatenie dane, ak faktúra alebo rovnocenný doklad, ktoré sa musia vystaviť v zmysle článku 29, neboli vystavené alebo ak obsahujú nesprávne údaje týkajúce sa mena alebo bydliska zúčastnených subjektov, povahy alebo množstva dodaného tovaru alebo poskytnutých služieb, ceny alebo výšky splatnej dane.“

19 Podľa článku 98 ods. 2 CIVA:

„Bez toho, aby boli dotknuté osobitné predpisy, právo na odpočítanie dane alebo na vrátenie daňového preplatku možno uplatniť len do štyroch rokov od vzniku práva na odpočítanie dane alebo zaplatenia daňového preplatku.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

20 V období od februára 2008 do mája 2010 Biosafe predala Flexipiso, ktorá je platiteľom DPH, kaučukový granulát vyrobený z recyklovaných pneumatík v celkovej hodnote 664 538,77 eura, pričom uplatnila zníženú sadzbu DPH vo výške 5 %.

21 Po daňovej kontrole za hospodárske roky 2008 až 2010, ktorá bola vykonaná v roku 2011, portugalská daňová správa konštatovala, že sa mala uplatniť základná sadzba DPH vo výške 21 %, a vydala dodatočný platobný výmer DPH na čiastku 100 906,50 eura.

22 Biosafe zaplatila túto sumu a v oznámení o dlhu požiadala Flexipiso o jej vrátenie. Flexipiso odmietla zaplatiť dodatočnú DPH okrem iného z toho dôvodu, že ju nemôže odpočítať, pretože už uplynula lehota štyroch rokov stanovená v článku 98 ods. 2 CIVA v súvislosti s plneniami uskutočnenými do 24. októbra 2008 pred prijatím oznámenia o dlhu, ku ktorému došlo 24. októbra 2012, a tvrdila, že nie je povinná znášať dôsledky pochybení, za ktoré je zodpovedná len Biosafe.

23 V nadväznosti na toto odmietnutie Biosafe podala žalobu s cieľom dosiahnuť od Flexipiso

vrátenie zaplatenej sumy zvýšenú o úroky z omeškania. Prvostupový aj odvolací súd túto žalobu zamietli s odôvodnením, že hoci existuje povinnosť preniesť DPH, odberateľovi tovaru možno uložiť povinnosť zaplatiť túto daň len v prípade, že faktúry alebo rovnocenné doklady boli vystavené v takom časovom predstihu, aby mohol vykonať príslušné odpočítanie. Uvedené súdy dospeli k záveru, že vzhľadom na to, že Flexipiso dostala oznámenie o dlhu viac než štyri roky po vystavení pôvodných faktúr, Biosafe nemôže preniesť DPH týkajúcu sa týchto faktúr na Flexipiso, keďže uvedená spoločnosť už nemá nárok pristúpiť k odpočítaniu DPH a je nepochybné, že pochybenie týkajúce sa uplatnenej sadzby DPH možno pripísať Biosafe.

24 Biosafe preto podala kasačný opravný prostriedok na Supremo Tribunal de Justiça (Najvyšší súd, Portugalsko). Uvedený súd uvádza, že existuje pochybnosť o tom, či články 63, 167, 168, 178 až 180 a 182 smernice o DPH, ako aj zásada daňovej neutrality bránia vnútroštátnym právnym predpisom, z ktorých vyplýva, že za takých okolností, aké sú dotknuté vo veci samej, lehota, počas ktorej odberateľ môže odpočítať dodatočne vymeranú DPH, začína plynúť odo dňa vystavenia pôvodných faktúr, a nie odo dňa vystavenia alebo doručenia opravných dokladov. Podľa uvedeného súdu existuje tiež pochybnosť o tom, či odberateľ môže za takýchto okolností odmietnuť zaplatiť dodatočne vymeranú DPH z toho dôvodu, že ju nemôže odpočítať.

25 Za týchto okolností Supremo Tribunal de Justiça (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Odporuje smernici [o DPH], najmä jej článkom 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 a zásade neutrality, vnútroštátna právna úprava, z ktorej vyplýva, že v situácii, keď u dodávateľa tovaru, ktorý je zdaniteľnou osobou na účely DPH, bola vykonaná daňová kontrola, z ktorej vyplynulo, že sadzba DPH, ktorú dodávateľ v danom prípade uplatnil, bola nižšia ako sadzba, ktorú mal uplatniť, pričom dodávateľ zaplatil štátu dodatočnú daň a žiada, aby mu ju uhradil odberateľ, ktorý je tiež zdaniteľnou osobou na účely DPH, sa lehota, v ktorej odberateľ môže odpočítať uvedenú dodatočnú daň, počítať od vystavenia pôvodných faktúr, a nie od vystavenia alebo doručenia opravných dokladov?

2. V prípade zápornej odpovede na predchádzajúcu prejudiciálnu otázku, odporuje tej istej smernici, konkrétne tým istým článkom a zásade neutrality, vnútroštátna právna úprava, z ktorej vyplýva, že odberateľ po doručení opravných dokladov týkajúcich sa pôvodných faktúr, vystavených na základe daňovej kontroly a zaplatenia dodatočnej dane štátu s cieľom dosiahnuť úhradu uvedenej dodatočnej dane, v okamihu, keď uvedená lehota na uplatnenie práva na odpočítanie dane už uplynula, môže odmietnuť uskutočnenie platby vzhľadom na to, že neexistuje možnosť odpočítania dodatočnej dane z dôvodu zamietnutia jej prenesenia?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

26 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 smernice o DPH, ako aj zásada daňovej neutrality vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, podľa ktorej za takých okolností, aké sú dotknuté vo veci samej, na základe dodatočného platobného výmeru bola dodatočne vymeraná DPH zaplatená štátu a bola predmetom dokladov opravujúcich pôvodné faktúry niekoho rokov po dodaní dotknutého tovaru, sa odoprelo priznanie práva na odpočítanie DPH z toho dôvodu, že lehota stanovená uvedenou právnou úpravou pre uplatnenie takého práva začala plynúť odo dňa vystavenia uvedených pôvodných faktúr a už uplynula.

27 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora právo

zdaniteľných osôb odpôčiť z DPH, ktorú majú zaplatiť, DPH splatnú alebo zaplatenú na vstupe z tovarov, ktoré nadobudli, alebo služieb, ktoré prijali, predstavuje základnú zásadu spoločného systému DPH zavedeného právnou úpravou Únie (rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 37 a citovaná judikatúra).

28 Systém odpôčítania má za cieľ celkovo zmierniť záťaž, ktorú pre podnikateľa predstavuje DPH splatná alebo zaplatená pri výkone všetkých jeho hospodárskych činností. Spoločný systém DPH takto zaručuje neutralitu vo vzťahu k daňovému bremenu všetkých hospodárskych činností bez ohľadu na účely a výsledky týchto činností, a to pod podmienkou, že uvedené činnosti v zásade samy podliehajú DPH (rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 38 a citovaná judikatúra).

29 Ako Súdny dvor opakovane zdôraznil, právo na odpôčítanie dane uvedené v článku 167 a nasl. smernice o DPH je neoddeliteľnou súčasťou mechanizmu DPH a v zásade nemôže byť obmedzené. Toto právo sa osobitne uplatňuje bezprostredne na všetky dane zaťažujúce transakcie uskutočnené na vstupe (rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 39 a citovaná judikatúra).

30 Právo na odpôčítanie DPH však podlieha dodržaniu hmotnoprávných aj formálnych požiadaviek (rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 40 a citovaná judikatúra).

31 Pokiaľ ide o hmotnoprávne požiadavky, z článku 168 písm. a) smernice o DPH vyplýva, že na priznanie uvedeného práva je potrebné, aby dotknutá osoba bola „zdaniteľnou osobou“ v zmysle uvedenej smernice a aby tovary alebo služby, na základe ktorých vzniká právo na odpôčítanie DPH, zdaniteľná osoba využívala na výstupe pre potreby svojich vlastných zdaniteľných plnení a aby tieto tovary alebo služby na vstupe dodala alebo poskytla iná zdaniteľná osoba (rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 41 a citovaná judikatúra).

32 Pokiaľ ide o spôsoby uplatnenia práva na odpôčítanie DPH, ktoré zodpovedajú požiadavkám alebo podmienkam formálnej povahy, článok 178 písm. a) smernice o DPH stanovuje, že zdaniteľná osoba musí byť držiteľom faktúry vypracovanej v súlade s článkami 220 až 236 a článkami 238 až 240 smernice (rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 42 a citovaná judikatúra).

33 Z predchádzajúceho vyplýva, že hoci na základe článku 167 smernice o DPH vzniká právo na odpôčítanie DPH v momente vzniku daňovej povinnosti, uplatnenie uvedeného práva je v súlade s článkom 178 tejto smernice v zásade možné až od momentu, keď má zdaniteľná osoba k dispozícii faktúru (rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 43 a citovaná judikatúra).

34 Ako vyplýva zo znenia článku 167 a článku 179 prvého odseku smernice o DPH, právo na odpôčítanie dane sa v zásade vykonáva v tom istom období, v ktorom toto právo vzniklo, teda v okamihu, keď vznikne daňová povinnosť.

35 Zdaniteľná osoba však môže byť podľa článkov 180 a 182 tej istej smernice oprávnená na odpôčítanie DPH, aj keď nevykonala svoje právo v období, v ktorom toto právo vzniklo, avšak s výhradou dodržania určitých podmienok a požiadaviek stanovených vo vnútroštátnych právnych úpravách (rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 45 a citovaná judikatúra).

36 Možnosť vykonať právo na odpôčítanie DPH bez akéhokoľvek časového obmedzenia by

však bola v rozpore so zásadou právnej istoty, ktorá vyžaduje, aby sa daňová situácia zdaniteľnej osoby vzhľadom na jej práva a povinnosti vo vzťahu k daňovej správe nemohla donekonečna spochybňovať (rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 46 a citovaná judikatúra).

37 Súdny dvor už rozhodol, že prekluzívnu lehotu, ktorej uplynutie vedie k sankcii voči nedostatočne starostlivej zdaniteľnej osobe, ktorá opomenula požiadať o odpočítanie DPH na vstupe, a to straty práva na odpočítanie, nemožno považovať za nezlučiteľnú so systémom stanoveným smernicou o DPH v rozsahu, ak na jednej strane sa táto lehota uplatňuje rovnakým spôsobom na analogické práva v daňovej oblasti založené na vnútroštátnom práve a na práva založené na práve Únie (zásada rovnocennosti) a ak na druhej strane v praxi neznemožuje alebo neprimerane nesaňuje výkon práva na odpočítanie (zásada efektivity) (rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 47 a citovaná judikatúra).

38 Navyše podľa článku 273 smernice o DPH môžu členské štáty uložiť iné povinnosti, ktoré považujú za potrebné na riadny výber DPH a na predchádzanie daňovým podvodom. Boj proti podvodom, daňovým únikom a prípadným zneužitiam je cieľom, ktorý uznáva a podporuje táto smernica. Opatrenia, ktoré majú členské štáty možnosť prijať podľa článku 273 tejto smernice, však nesmú ísť nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie týchto cieľov. Z tohto dôvodu sa nemôžu používať spôsobom, ktorý systematicky spochybňuje právo na odpočítanie DPH, a tým neutralitu DPH (rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 48 a citovaná judikatúra).

39 Keďže zamietnutie práva na odpočítanie dane je výnimkou z uplatnenia základnej zásady, ktorú predstavuje toto právo, je povinnosťou príslušných daňových úradov z právneho hľadiska dostatočne preukázať, že objektívne skutočnosti preukazujúce existenciu podvodu alebo zneužívajúceho konania sú splnené. Vnútroštátnym súdom následne prináleží overiť, či dotknuté daňové úrady preukázali existenciu takýchto objektívnych skutočností (rozsudok z 28. júla 2016, Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, bod 52 a citovaná judikatúra).

40 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že v nadväznosti na daňovú kontrolu uskutočnenú v roku 2011 portugalská daňová správa vydala dodatočné platobné výmery DPH týkajúce sa dodania tovaru uskutočnené v období od februára 2008 do mája 2010, pre ktoré Biosafe nesprávne uplatnila zníženú sadzbu DPH namiesto štandardnej sadzby. Biosafe teda vykonala opravu DPH tým, že zaplatila dodatočne vymieranú DPH a vydala oznámenia o dlhu, ktoré podľa vnútroštátneho súdu predstavujú opravné doklady pôvodných faktúr.

41 Portugalská vláda zastáva názor, že Biosafe a Flexipiso sa úmyselne a opakovane počas najmenej dvaapoloťnej doby dopúšťali systematických podvodov a vyhýbali sa daňovým povinnostiam. Existencia takého konania nemôže byť v takejto situácii vylúčená. V rámci konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktoré je založené na jednoznačnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom, však patrí posúdenie predmetného skutkového stavu do právomoci vnútroštátneho súdu. Súdny dvor je oprávnený rozhodnúť o výklade alebo platnosti predpisu práva Únie len na základe skutkových okolností, ktoré mu predloží vnútroštátny súd (rozsudky z 8. mája 2008, Danske Svineproducenter, C-491/06, EU:C:2008:263, bod 23, ako aj uznesenie zo 14. novembra 2013, Krejci Lager & Umschlagbetrieb, C-469/12, EU:C:2013:788, bod 28). V prejednávanej veci pritom vnútroštátny súd uvádza, že je nesporné, že pochybenie v súvislosti s rozhodnutím o uplatniteľnej sadzbe DPH sa má pripísať Biosafe.

42 Za týchto okolností sa zdá, že bolo objektívne nemožné, aby Flexipiso uplatnila svoje právo na odpočítanie DPH predtým, než Biosafe vykonala opravu DPH, keďže predtým nemala k dispozícii opravné faktúry, ani nevedela, že dodatočná DPH je splatná.

43 Až v nadväznosti na túto opravu totiž boli splnené všetky hmotnoprávne aj formálne požiadavky zakladajúce právo na odpočítanie DPH, a Flexipiso tak mohla žiadať o odstránenie bremena DPH, ktorá bola splatná alebo zaplatená v súlade so smernicou o DPH a zásadou daňovej neutrality. Keže Flexipiso nekonala s nedostatočnou náležitou starostlivosťou pred prijatím oznámenia o dlhu, a ani nedošlo k zneužitiu alebo kolúznej dohode s Biosafe, lehota, ktorá začala plynúť od dátumu vyhotovenia pôvodných faktúr – a pre určité transakcie uplynula pred touto opravou –, sa nemohla platne namietať voči uplatneniu nároku na odpočítanie DPH (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. marca 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 50).

44 V dôsledku toho je potrebné odpovedať na prvú otázku tak, že články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 smernice o DPH, ako aj zásada daňovej neutrality sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, podľa ktorej za takých okolností, o aké ide vo veci samej, na základe platobného výmeru bola dodatočne vymeraná DPH zaplatená štátu a bola predmetom dokladov opravujúcich pôvodné faktúry niekoľko rokov po dodaní dotknutého tovaru, sa odoprelo priznanie práva na odpočítanie DPH z toho dôvodu, že lehota stanovená uvedenou právnou úpravou pre uplatnenie takého práva začala plynúť odo dňa vystavenia uvedených pôvodných faktúr a už uplynula.

O druhej otázke

45 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či v prípade zápornej odpovede na prvú otázku môže odberateľ za takých okolností, aké existujú vo veci samej, odmietnuť zaplatiť dodatočnú DPH, ktorú dodávateľ zaplatil, z toho dôvodu, že si už nemôže odpočítať túto dodatočnú daň, pretože lehota stanovená vnútroštátnymi predpismi pre uplatnenie práva na odpočítanie už uplynula.

46 Z odpovede na prvú otázku vyplýva, že zdaniteľnej osobe nemožno za takých okolností odoprieť právo na odpočítanie dodatočne vymeranej DPH z toho dôvodu, že lehota stanovená vnútroštátnymi právnymi predpismi pre uplatnenie takého práva už uplynula. Vzhľadom na túto odpoveď nie je potrebné odpovedať na druhú otázku.

O trovách

47 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdnym dvorom (siedma komora) rozhodol takto:

Články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, ako aj zásada daňovej neutrality sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, podľa ktorej za takých okolností, o aké ide vo veci samej, na základe platobného výmeru bola dodatočne vymeraná daň z pridanej hodnoty (DPH) zaplatená štátu a bola predmetom dokladov opravujúcich pôvodné faktúry niekoľko rokov po dodaní dotknutého tovaru, sa odoprelo priznanie práva na odpočítanie DPH z dôvodu, že lehota stanovená uvedenou právnou úpravou pre uplatnenie takého práva začala plynúť odo dňa vystavenia uvedených pôvodných faktúr a už uplynula.

Podpisy

* Język konania: portugalski.